

Enquete Echtscheidingeducatie; de linkedin reacties.

Groep CJG Centra voor Jeugd en Gezin.

Mediation heeft alleen zin als beide partners er werkelijk uit willen komen. Bij een schijn coöperatieve ex in spe is mediation een marteling. Mediators zouden een mogelijkheid moeten kunnen hebben om of knopen door te hakken of een verslag te doen aan de rechtbank waar en mogelijk bij wie het knelpunt zit. Zolang de scheiding juridisch en financieel niet is afgewikkeld is normale omgang met de ex zo goed als niet mogelijk. Al het bovenstaande gaat ten kostte van de kinderen! Hulp en advies door advocaten en hulpverleners staan soms lijnrecht tegenover elkaar.

Als een scheiding al juridisch is kan een niet coöperatieve partner de zaak ellenlang blijven trekken en niet meewerken. Juist vanuit de politiek zouden er mogelijkheden gecreëerd moeten worden die de duur van een scheiding die eenmaal al in de rechtbank beland, versnelt kan worden afgehandeld. In de "wachtstand" zitten omdat je niet verder kan na een scheiding is fnuikend. Naast het verdriet en verlies is er dan ook geen toekomst perspectief. (denk bijvoorbeeld dat iemand niet meewerkt aan de verkoop van een huis, de vertrekkende partner heeft ook middelen nodig om te kunnen wonen). Dus naast een hulpverlenings methodiek zal er in de politiek ook zeker iets moeten gebeuren. Het is jammer dat dhr Teeven hier te makkelijk overheen stapt.

Er zijn ook scheidingen die eerst goed lijken te lopen compleet met ouderschapsplan en samenwerking om vervolgens toch te ontaarden in een strijd doordat het ouderschapsplan of de financiële afspraken opnieuw ter discussie wordt gesteld en een van de partners een herzieningsverzoek indient. Ook hierbij wordt de term in het belang van het kind gebruikt. Dit is niet altijd met mediation op te lossen. Voor mediation heb je 2 meewerkende ouders nodig.

De financiële en juridische aspecten van scheiding staan vaak op de voorgrond, terwijl de emotionele gevolgen en de gevolgen voor ouderschap en stagnatie van de ontwikkeling onderbelicht blijven. Op die aspecten is ook begeleiding nodig, Als de scheiding officieel een feit is begint de verwerking en het vinden van een nieuw evenwicht, hierbij kan een gezin begeleiding gebruiken, gelukkig komt hier steeds meer oog voor.

Het is belangrijk om beide sporen te bewaken, die staan namelijk niet los van elkaar. Het financiële/juridische en het emotionele. Je kan de zorg voor de kinderen prachtig verdelen en hier afspraken over maken. Maar als een van de ouders geen huis heeft waar de kinderen kunnen wonen, geen geld heeft uit inkomen of alimentatie zijn de verhoudingen ernstig scheef. Dit heeft invloed op de emotie van de ouder wat dan zijn weerslag heeft op de kinderen. Door het juridische punt los te laten geeft men de macht aan de ouder die het sterkste staat. Hierdoor wordt de onmacht van de ouder die zwakker staat, omdat deze bijvoorbeeld de woning en daarmee de kinderen heeft verlaten, groter. En juist uit deze onmacht en machteloosheid gebeuren de vreselijke dingen zoals met de twee jongetjes. Ouders in een vechtscheiding komen in deze situatie omdat er ongelijkheid is en vaak wordt dit versterkt doordat ze elkaar ernstig zwart maken en diagnosticeren. Met name dat laatste wordt vaak misbruikt uit het oogpunt het belang van de kinderen. Als je maar kan aantonen dat de andere partner niet spoort, "win" je het bij de kinderen. De "verliezende" partner wordt vaak geadviseerd, om in het belang van de kinderen niet verder te vechten. Als er een juridisch gevecht komt is er een groot belang zo spoedig mogelijk een juridisch status quo te realiseren waarbij beide partners tijdelijk verder kunnen met de kinderen. Vanuit die status quo kan er de aandacht zijn voor de kinderen. Het is een utopie om te verwachten dat scheidende ouders al hun eigen emoties uitschakelen. Dit is ook de onderliggende oorzaak dat vele mooie convenanten zijn gemaakt maar niet worden uitgevoerd. Natuurlijk moeten de kinderen op plaats 1,2 en 3 staan. Maar ouders kunnen dat alleen opbrengen vanuit een basis.

We weten allemaal dat kindermishandeling meer voor komt bij gezinnen met meerdere problematiek (schulden, geen werk, ziekte, psychische problemen, verlies en rouw). Dat is bij scheidende ouders niet anders.

De macht ligt niet alleen bij de beroepsgroep met financiële belangen, maar ook bij de ouder die er sterker voor staat bij de start van de scheiding. Die heeft namelijk geen belang bij het afronden, want die moet namelijk zaken afstaan. Die zaken kunnen financieel of emotioneel zijn. Door NEE zeggen en niet meewerken komt men een heel eind. Helaas ten koste van veel verdriet.

Inderdaad van belang om voor de aanpak en ter voorkoming van escalerende vechtscheidingssituaties op meerdere niveaus gesignaleerde knelpunten, waaronder ook sommige (perverse) (fin) prikkels, in het huidige systeem boven water te brengen en aan te pakken. Onderzoek > Educatie > bewustwording > motivatie > actie > verandering.

Groep Scheiding en kinderen.

Over verschil relatie en ouderschap op systemische laag om belasting bij kinderen te voorkomen en relatie pijn bij ouders op te lossen.

Het is kijken naar eigen proces zodat projecties worden losgelaten bv. .

Een echtscheiding is hét moment om naar jezelf te kijken en verantwoordelijkheid te nemen voor jouw aandeel. Dus niet in herhaling te vervallen van eigen automatische patronen en meer van hetzelfde te creëren voor je kinderen, jezelf, je ex en je toekomstige partner. Echtscheidingseducatie gaat dus over zelfkennis, verantwoordelijkheid en de bereidheid te veranderen

Ik werk met 3 ingangen: mentaal, lijf en emotie (en voor wie wil, spiritueel). Mijn idee is dat een verandering op deze 3 lagen verankerd moet worden wil het blijvend van invloed zijn.

Vaak zie je dat ouders/ex-partners naar elkaar toe reageren vanuit een bepaalde rol (vanuit de Transactionele Analyse (TA) Volwassene-Ouder-Kind) die ze zich niet bewust zijn. Op moment dat ik ouders/ex-partners hierin inzicht geeft en uitleg hoe dit mede bepaald waarom ze reageren op elkaar zoals ze reageren, kan dit deuren naar elkaar toe openen. Werkt voor veel ouders als een eye-opener is mijn ervaring.

Groep Geweldloze communicatie.

Het versterkte ook weer mijn eigen motivatie voor mijn ouderlijke doelstellingen. :)

Interessant. En zeker nodig. Met name hoe blijf je samen ouders na een scheiding.

Het zou wat mij betreft kunnen gaan over kinderen meer inspraak geven, het is nodig dat er meer gekeken wordt naar de behoeften van het kind. Nu pas hebben kinderen iets te zeggen wanneer zij 12 jaar (!) zijn. Dit staat mij zeer tegen, want een kind horen en zien, zeker in zo een ingrijpende situatie (het behoort tot een ACE - adverse childhood experience), is zo belangrijk voor mij! Vorig jaar heeft de kinderombudsman hier iets over gezegd, over dat het belangrijk is het kind te horen in zijn/haar wensen, deze mee te nemen in het ouderschapsplan, maar ik heb niet ervaren dat in praktijk hier iets mee gedaan wordt. Er wordt een strakke omgangsregeling bepaald en het kind heeft zich er naar te schikken, ongeacht hoe het zich daarbij voelt en wat het graag wil. Ik werd aangemoedigd wanneer het kind tegen de omgangsregeling protesteerde haar te vertellen dat het toch erg leuk is bij de andere ouder, en toen ik het kind de gelegenheid gaf haar ongenoegen/verdriet/frustratie te uiten (omdat ik haar zo graag wil horen en zien), zeiden mensen ('professionals') dat ik mijn kind in een loyaliteitsconflict bracht! Maar dit alles is ten diepste natuurlijk het resultaat van hoe ver we zijn met onszelf, want wanneer ouders beiden van binnen vrij zijn om met open oog, oor en hart te kijken naar wat de behoeften van het kind zijn, en het hun verlangen is daarin te willen voorzien dan doet een gerechtelijke uitspraak er niet meer zoveel toe. Graag deel ik dit artikel. Het lijkt me erg belangrijk wanneer ouders in echtscheidings situaties van dit soort informatie op de hoogte worden gebracht. Wat kunnen zij bijdragen, ieder op zijn wijze, aan een veilige hechting van het kind.<http://kiind.nl/articles/664/Dekeerzijdevancoouderschap.html>

Groep Actief Ouderschap.

Op wie is deze educatie gericht? Indien gericht op ouders dan kan ik je het artikel van Ad de Gouw over ouderschapsreorganisatie aanraden als inspiratie. Het is verschenen in het tijdschrift Ouderschapskennis.

Ter info: ik heb ooit een blog geschreven waarin ik stelde dat je ouders die gaan scheiden kunt vragen of zij problemen hebben als ouder of als partner. Ik heb deze vraag voorgelegd aan moeders in de ouderkamer en zij snapten snel het onderscheid en konden heel goed verwoorden wat de reden voor scheiden was. Ik ben benieuwd of een scheiding verandering brengt in de problemen als ouders. Zie: <http://www.bureauhoek.nl/heeft-u-problemen-als-ouders-of-als-partners/>

De invalshoek die ik kies bij echtscheidingseducatie voor ouders gaat over het volgende:

Mensen komen bij elkaar, trouwen of kiezen een andere vorm om samen een leven op te bouwen, er komen kinderen. Die samen komst is echter niet een één op één gebeuren. we nemen onze ouders mee, niet 2 maar 6 mensen met hun geschiedenis en verleden komen in het nieuwe systeem. Een cultuur, afspraken, familietrauma's enz enz...

Bij het onderzoek of scheiden de beste optie is ga ik samen met de ouders terug naar de reactiepatronen die het gevolg zijn van opvoeding, cultuur, meningen, oordelen, ideeën, enz. Wanneer beiden los van elkaar de persoonlijke en/of spirituele ontwikkeling oppakken en onderscheid maken tussen wat authentiek is en wat niet, vallen er veel conflictsituaties weg. Als men elkaar dan aankijkt kunnen er grofweg 2 dingen gebeuren. 1 men kijkt elkaar aan en zegt: we zijn een andere kant uitgegroeid en maken de overstap van geliefden naar bewust samenwerkende ouders. Er is liefde maar geen partnerrelatie meer. of 2, de ruis is weggefallen, de issues blijken niets te maken te hebben met wie we werkelijk zijn, we houden van elkaar en ons leven samen zetten we voort met het besef dat we ons ook los van elkaar verder ontwikkelen.

Ik wil iedereen dankzeggen voor zijn bijdrage aan deze discussie.

Met vriendelijke groet,

Joke Bakker

Amersfoort, mei/juni 2014

